

PETRŐCZI ÉVA

Felvidéki gyászdal

*„Eva Rosina Clementis,
ultima mea delicia”*

*Clementis János
fancsali evangélikus lelkész
1739-es naplójeljegyzése*

Eva Rosina
volt az utolsó,
pusztító pányvájába
legvégül őt fogta a pestis,
a négyesztendős, aprócska virágot.

Könnytelen maradt
ez a búcsú,
hisz gyöngysornyi gyermekemet,
jó asszonyomat és hűséges
házi cselédünk tetemit
én adtam át a fancsali földnek.

De nem és nem,
mindez mégse tör meg –
gyászom nem tarthat örökké.

Hiszem, s tudom:
enyémért az Úrnak
szárnyas angyali jőnek,
nem Belzebúb fiai.

Csak drága nevüket,
a Fekete Halál
göröngy-kopogású lajstromát
ne kellett volna
újra meg újra *nekem* kimondani.